

199900529/1.

Datum uitspraak: 7 juni 2001

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Moleman
Terugwinning B.V.", gevestigd te Sint Hubert,
appellante,

en

gedeputeerde staten van Noord-Brabant,
verweerders.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 december 1998 hebben verweerders de aanvraag van appellante om een vergunning krachtens de Wet milieubeheer voor het vervangen van een eerder door burgemeester en wethouders van Mill en Sint Hubert verleende vergunning voor het bewerken van speciale gereedschappen en delen van gereedschappen op het perceel Van der Kruizeweg 9 te Mill, buiten behandeling gelaten.

Bij besluit van 23 april 1999, verzonden op 28 april 1999, hebben verweerders het hiertegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 4 juni 1999, bij de Raad van State ingekomen op 7 juni 1999, beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 december 2000 hebben verweerders een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 8 mei 2001, waar appellante, en verweerders, vertegenwoordigd door J.J.A.M. Bertens, ir. J.C. Slagboom en ing. R.C.M. Velden, ambtenaren van de provincie, zijn verschenen. Voorts zijn burgemeester en wethouders van Mill en Sint Hubert, vertegenwoordigd door T. van Doorn, ambtenaar van de gemeente, verschenen.

2. Overwegingen

2.1.Appellante heeft de gronden inzake de vooringenomenheid van de hoor- en adviescommissie alsmede de doorzending en de volledigheid van de aanvraag ter zitting ingetrokken, zodat het beroep in zoverre buiten behandeling wordt gelaten.

2.2.Appellante betoogt dat het bestreden besluit onbevoegd is genomen. Zij is van mening dat het gereedschap dat haar ter bewerking wordt aangeboden, geen afvalstof is. Al aangenomen dat moet worden gesproken van een afvalstof, zijn burgemeester en wethouders van Mill en Sint Hubert op grond van categorie 28.7 van bijlage I behorende bij het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (hierna: het Besluit) het bevoegd gezag, aldus appellante.

2.2.1.De term afvalstoffen zoals gebezigd in de Wet milieubeheer moet worden uitgelegd in het licht van Richtlijn 75/442/EEG, zoals gewijzigd door Richtlijn 91/156/EEG. Ingevolge artikel 1, aanhef en onder a, van deze Richtlijn wordt onder afvalstof verstaan: elke stof of elk voorwerp behorende tot de in bijlage 1 genoemde categorieën waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen.

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in zijn arrest van 15 juni 2000, gevoegde zaken nrs. C-418/97 en C-419/97 (AB 2000, 311), voor recht verklaard, dat de vraag of sprake is van een afvalstof moet worden beoordeeld met inachtneming van alle omstandigheden, waarbij rekening moet worden gehouden met de doelstelling van die Richtlijn en er voor moet worden gewaakt, dat geen afbreuk wordt gedaan aan de doeltreffendheid daarvan.

2.2.2.Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Afdeling uit van de volgende feiten en omstandigheden.

Appellante neemt in haar inrichting gebruikt, niet meer bruikbaar en afgekeurd gereedschap - zoals diamantboren, zaagbladen en slijpmateriaal - in

ontvangst waaruit speciale slijpmiddelen, hoofdzakelijk diamant, worden teruggewonnen. Door middel van verschillende technieken, voornamelijk door het gebruik van zuurbaden, worden de kostbare grondstoffen gescheiden van de rest van het materiaal. Bij dit proces ontstaan diverse reststromen, te weten verontreinigd fluorwaterstofzuur, nikkelhoudende en kobalthoudende vloeistoffen, metaalafvallen alsmede een sludge bestaande uit diamant, wolframcarbide, zilver en andere mengsels. De sludge wordt met zuren en logen verder bewerkt, gedroogd en vervolgens gezeefd waarbij er zilvernitraat, diamant en overig materiaal vrijkomt. Deze vrijgekomen grondstoffen worden indien gewenst teruggegeven aan de eigenaren van het ter bewerking aangeboden gereedschap of door appellante gekocht. Vaststaat dat het gereedschap dat appellante binnen haar inrichting bewerkt, niet meer overeenkomstig de oorspronkelijke bestemming kan worden gebruikt.

2.2.3. In het licht van hetgeen het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in genoemd arrest van 15 juni 2000 voor recht heeft verklaard, moet worden geconcludeerd dat deze omstandigheden een voldoende aanwijzing vormen voor het oordeel dat de vorige houders van het gereedschap zich hiervan ontdoen in de zin van artikel 1, aanhef en onder a, van de Richtlijn en dat het gereedschap daardoor het karakter heeft gekregen van een afvalstof. Op het moment dat appellante het gereedschap in ontvangst neemt, wordt zij houder van een afvalstof. De omstandigheden dat het afgedankte gereedschap nog een zekere economische waarde bezit en dat appellante hiervan ten tijde van de bewerking geen eigenaar is, doen aan het vorenstaande niet af. Verder is de Afdeling niet gebleken dat hier sprake is van zodanige omstandigheden dat, ondanks het vorenstaande, geoordeeld zou moeten worden dat het gereedschap niet zou moeten worden beschouwd als afvalstof. Verweerders hebben derhalve terecht geconcludeerd dat het aan appellante aangeboden gereedschap moet worden aangemerkt als een afvalstof. Het beroep treft in zoverre geen doel.

2.3. Ten aanzien van het subsidiaire betoog van appellante dat categorie 28.7 van bijlage I behorende bij het Besluit in het onderhavige geval van toepassing is, overweegt de Afdeling als volgt.

2.3.1. In artikel 2.2 van het Besluit is bepaald dat als categorieën van inrichtingen in de zin van artikel 1.1, vijfde lid, van de Wet milieubeheer, waarin afvalstoffen die van buiten de inrichting afkomstig zijn, worden verwijderd, worden aangewezen de categorieën van inrichtingen, die zijn genoemd in bijlage I, onder 27 en 28.4 tot en met 28.6.

In categorie 28.4 van bijlage I is, voorzover hier van belang, bepaald dat gedeputeerde staten het bevoegd gezag zijn ten aanzien van inrichtingen, behorende tot deze categorie, voorzover het betreft inrichtingen voor:

c.

1° het ontwateren, microbiologisch of anderszins biologisch of chemisch omzetten, agglomereren, deglomereren, mechanisch, fysisch of chemisch scheiden, mengen, verdichten of thermisch behandelen - anders dan verbranden - van van buiten de inrichting afkomstige huishoudelijke afvalstoffen of bedrijfsafvalstoffen.

In categorie 28.7 van bijlage I is, voorzover hier van belang, bepaald dat voor de toepassing van onderdeel 28.4, onder a, 1°, en onder c, 1°, buiten beschouwing blijven inrichtingen voor het uitsluitend opslaan, bewerken, verwerken of vernietigen - anders dan verbranden - van de volgende afvalstoffen: c. ferro- of non-ferrometalen.

2.3.2. Blijkens de stukken is het productieproces van appellante er op gericht kostbare grondstoffen, waaronder diamant, uit gereedschappen die grotendeels bestaan uit ferro- en non-ferrometalen, terug te winnen en te produceren. Daarbij worden, zoals hierboven reeds is vermeld, de kostbare grondstoffen met behulp van zuurbaden gescheiden van de rest van het materiaal. Verweerders wijzen erop dat de ferro- of non-ferrometalen die na bewerking binnen de inrichting vrijkomen, worden afgezet naar de reguliere handel in deze metalen en dat na afscheiding van het gedeelte van de gereedschappen waarin de waardevolle grondstoffen zich bevinden, alleen dat gedeelte met behulp van zuurbaden binnen de inrichting verder wordt bewerkt. Deze bewerking bestaat voornamelijk uit het oplossen van de metalen met behulp van zuuroplossingen. De met metalen verontreinigde zuurbaden worden daarna opgeslagen voor terugwinning van materialen elders. Onder deze omstandigheden kan volgens verweerders niet worden gezegd dat de in categorie 28.7 opgenomen uitzondering, die volgens hen enkel betrekking heeft op het hergebruik van de hierin genoemde afvalstoffen, op de onderhavige inrichting van toepassing is.

2.3.3. De Afdeling overweegt, mede gelet op de bij het Besluit behorende nota van toelichting, dat de in categorie 28.7 opgenomen uitzondering ziet op inrichtingen die zich uitsluitend bezig houden met de opslag, bewerking of verwerking van de hierin genoemde afvalstoffen. Gelet op het productieproces binnen de inrichting, dat primair is gericht op de terugwinning van andere stoffen dan ferro- of non-ferrometalen, bestaat naar het oordeel van de Afdeling onvoldoende grond voor het oordeel dat binnen de inrichting uitsluitend handelingen worden verricht die betrekking hebben op de opslag, bewerking of verwerking van ferro- of non-ferrometalen. Verweerders hebben zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat categorie 28.7 niet van toepassing is. Gelet hierop concludeert de Afdeling dat verweerders het bevoegd gezag ten aanzien van de inrichting zijn en dat zij bevoegd waren het bestreden besluit te nemen.

2.4. Uit het vorenstaande volgt dat het beroep ongegrond is.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door drs. M.W.M. Vos-van Gortel, Voorzitter, en mr. W.C.E. Hammerstein-Schoonderwoerd en mr. J.P.H. Donner, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P. Plambeck, ambtenaar van Staat.

w.g. Vos-van Gortel
Voorzitter

w.g. Plambeck
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 juni 2001

159-334.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,